

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16C/93/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612222162
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2012:7612222162.1

Uznesenie

Okresný súd Spišská Nová Ves, v právnej veci navrhovateľa A. G., X.. XX.XX.XXXX, L. H. XXX/XX, F. J. S. S. R., C..R., H. X, XXX XX L., A.: XXXXXXXX, o návrhu na obnovu konania takto:

rozhodol:

Súd návrh na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod č. k. XRo/XXX/XXXX-XX z a m i e t a.

Súd návrh na nariadenie odkladu vykonateľnosti platobného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves, pod číslom konania XRo/XXX/XXXX-XX zo dňa 7.9.2010 z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaním zo dňa 8.11.2012 doručený tunajšiemu súdu dňa 9.11.2012 domáhal, aby súd povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod č.k. XRo/XXX/XXXX-XX a zároveň, aby nariadil odklad vykonateľnosti platobného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves pod č.k. XRo/XXX/XXXX-XX zo dňa 7.9.2010 vydaného voči navrhovateľovi.

Svoj návrh na túto obnovu konania odôvodnil tým, že ho podáva podľa § 228 ods. 1 pís. a/ a e/ O.s.p. Ako navrhovateľ tohto mimoriadneho opravného prostriedku sa dňa 1.7.2012 od Združenia na ochranu spotrebiteľa P. dozvedel o dôvode obnovy konania v jeho právnej veci. Združenie P. ho odkázalo bližšie na stránku Ministerstva spravodlivosti SR, kde sú prístupné rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie, s ktorými je platobný rozkaz v rozpore. Ako navrhovateľ tohto mimoriadneho opravného prostriedku sa oboznámil aj s rozhodnutiami slovenských súdov, konkrétne s rozhodnutím Okresného súdu v Prievidzi, č.k. 15C/7/2011, rozhodnutím Okresného súdu v Prešove č. k. 17C/112/2010, rozhodnutím Krajského súdu v Prešove, č.k. 18Co/136/2010 a rozhodnutím Krajského súdu v Prešove č.k. 2Co/137/2010. Platobný rozkaz bol vydaný, hoci v tom čase bolo v Občianskom súdnom poriadku ustanovenie § 172 ods. 9, podľa ktorého súd nevydá platobný rozkaz ak zmluva obsahuje neprijateľné podmienky. Je presvedčený, že najmenej jedna neprijateľná podmienka sa v zmluve nachádza, a to ustanovenie o zmluvnej pokute. Platobný rozkaz preto nikdy nemal byť vydaný. Platobný rozkaz ho zaväzuje na plnenie, ktoré vyplýva z neprijateľnej podmienky, čím došlo k porušeniu jeho spotrebiteľských práv. Navrhovateľ, spoločnosť Orange Slovensko, a.s., si totižto uplatnila vo svojom návrhu nárok na zmluvnú pokutu vo výške 497,91 Eur. Vo vzťahu k takejto zmluvnej pokute dáva súdu do pozornosti § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa za neprijateľnú podmienku uvedenú v spotrebiteľskej zmluve považuje najmä ustanovenie, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý si nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu, ako sankciu spojenú s nesplnením záväzku. Podľa jeho názoru zmluvná pokuta, ktorá predstavuje viac ako 100 % sumy, ktorú podľa návrhu navrhovateľa ako spotrebiteľ neuhradil, je neprimerane vysoká a v rozpore s dobrými mravmi. K tejto neprimerane

vysokéj zmluvnej pokute sú ešte narátané úroky z omeškania, ktoré duplicitne potrestávajú nesplnenie povinnosti. Zmluvnú pokutu nie je možné posudzovať izolovane od úroku z omeškania, ktorý spolu so zmluvnou pokutou neprimerane zaťažuje spotrebiteľa. Dokonca zmluvná pokuta nie je ani odstupňovaná podľa toho, kedy bude odstúpené od zmluvy resp. bude porušená zmluvná povinnosť. Podľa jeho názoru je rozdiel, keď niekto odstúpi od zmluvy hneď na druhý deň po jej uzatvorení a keď odstúpi od zmluvy zo pár dní pred koncom jej účinnosti. Európska únia kladie vysoký dôraz na ochranu spotrebiteľa, niekoľko smerníc je dokonca venovaných spotrebiteľom. Článok 6 ods. 1 smernice 93/13/EHS od štátov požaduje, aby spotrebiteľa neprijateľné podmienky nezaväzovali. Keď súd povolí obnovu konania, doloží súdu všetky podstatné doklady vrátane rozhodnutí súdov, ktoré potvrdzujú jeho uvedené tvrdenia. Tak ako uvádza, vyššie uvedená zmluvná pokuta spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a nemôže obstať už len so zreteľom na ustanovenia smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá bola platná už v čase rozhodovania Okresného súdu Spišská Nová Ves.

Povolenie obnovy konania je odôvodnené aj preto, že rozhodnutie Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 7.9.2010, č.k. 8Ro/204/2010-19, je v rozpore s rozhodnutiami Súdneho dvora Európskej únie a to rozsudkom Súdu z 27. júna 2000 Spojené prípady C-240/98 až C-244/98 Oceano Gruppo Editorial SA a rozsudkom Súdu z 21. novembra 2002- prípad M.-XXX/XX M. R.. V prípade S. D. U. R. Súdny dvor Európskej únie rozhodol, že:

„1. Ochrana poskytnutá spotrebiteľom smernicou Rady 93/13/EEC z 5. apríla 1993 o neprimeraných, nečestných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách má za následok, že národný súd môže svojim vlastným návrhom určiť, či je zmluvná podmienka nečestná počas svojho predbežného zhodnotenia pokiaľ ide o fakt, či sa môže k nároku prikrčiť pred národnými súdmi.

2. Národný súd je povinný počas použitia ustanovení národného práva, ktoré sú skoršieho alebo neskoršieho dátumu, než uvedená smernica, interpretovať ich pokiaľ je to možné vo svetle presného znenia a účelu smernice. Požiadavka o výklad v zhode so Smernicou žiada národný súd zvlášť podporiť výklad, ktorý by na jeho vlastný návrh nepovolil jurisdikciu naň delegovanú na základe neprimeranej, nečestnej podmienky.“

V prípade M. SA Európsky súdny dvor rozhodol, že súd je povinný neaplikovať vnútroštátne procesné pravidlo týkajúce sa možnosti namietat' neprimeranosť zmluvnej podmienky; možnosť súdu skúmať ex offio nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný zároveň na zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou, a na príspevanie k splneniu cieľa stanovené v jej článku 7., pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok prispievajúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov a ďalšími neskoršími rozsudkami Súdneho dvora EÚ (napríklad vo veci D. - bod 61. Rozsudku, uznesenia Korčovská v. J., s.r.o. - bod 50). Rovnako platí, že aj neskorší výklad európskeho práva Súdnym dvorom v rámci prejudiciálneho konania je pre Orgány členských štátov priamo záväzný a to aj retrospektívne (Rozsudok Súdneho dvora C-2287/92 Roquette Frères a rozsudok vo veci C-137/94 Richardson) - a preto je aj umožnená obnova konania bez časového obmedzenia. Preto bol aj prijatý § 172 ods. 9. O.s.p., ktorý jasne hovorí ako má súd postupovať, ak zmluva obsahuje neprijateľné Zmluvné podmienky a je podaný návrh na vydanie platobného rozkazu. Je tak možné použiť aj historický výklad v obnovenom konaní.

Ako ďalší dôvod oprávnenosti a naliehavosti povolenia obnovy konania uvádza, že v samotnom exekučnom konaní sa mu nepodarí zvrátiť exekúciu - § 57 ods. 1 pís. g) Exekučného poriadku nemožno použiť, keďže exekučným titulom je platobný rozkaz, ktorý je právoplatným Rozsudkom súdu (§174 ods. 1 O.s.p.), ktorým sú viazané aj všetky štátne orgány - teda aj Exekučný súd podľa § 159 ods. 2 O.s.p. Z toho dôvodu, nebude jeho návrh úspešný.

Ním napádaný platobný rozkaz je v priamom rozpore s vyššie uvedenými rozhodnutiami Európskeho súdneho dvora, čo iba potvrdzuje, že vnútroštátne súdy hrubo porušili komunitárne právo zamerané na ochranu spotrebiteľa.

Súd z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. XRo/XXX/XXXX zistil, že platobným rozkazom sp. zn. XRo/XXX/XXXX-XX, zo dňa 7.9.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 28.9.2010 bolo navrhovateľovi ako odporcovi v tomto rozkaznom konaní uložené zaplatiť odporcovi ako navrhovateľovi v tomto rozkaznom konaní sumu 609,36 Eur s 9,5 % - ným úrokom z omeškania ročne od 27.3.2009 do zaplatenia a to v lehote do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2Er/387/2011 mal súd preukázané, že toho času sa voči navrhovateľovi ako povinnému vedie exekučné konanie u súdneho exekútora JUDr. J. H. so sídlom v F. pre vymoženie pohľadávky 609,34 Eur s jej príslušenstvom priznanej na základe vyššie uvedeného platobného rozkazu, ktorý je exekučným titulom v tomto exekučnom konaní. Zo spisu takisto vyplynulo, že navrhovateľ ako povinný dňa 24.7.2012 podal v uvedenom konaní návrh na odklad exekúcie podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku s poukazom na to, že si podal návrh na povolenie obnovy konania vo veci právoplatného platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Spišská Nová Ves č. k. Xro/XXX/XXXX-XX, zo dňa 7.9.2010. Ako príloha tohto návrhu bol doložený návrh na obnovu konania, ktorý mal byť navrhovateľom spísaný dňa 23.7.2012 a ktorý sa obsahovo zhoduje s návrhom na obnovu konania, o ktorom súd rozhoduje v tomto konaní sp. zn. 16C/93/2012. Z exekučného spisu tiež vyplynulo, že Uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 2Er/387/2011-23 zo dňa 12.10.2012 bol návrh navrhovateľa ako povinného na odklad exekúcie zamietnutý a to z toho dôvodu, že tunajší súd lustráciou nezistil, že by povinný podal návrh na obnovu konania vo veci XRo/XXX/XXXX a túto skutočnosť povinný ani nepreukázal, nakoľko z priloženého návrhu na obnovu konania nevyplýva, že tento bol aj súdu doručený.

Podľa § 228 ods. 1 O.s.p., právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,

d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením,

e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev,

f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

Podľa § 228 ods. 2 O.s.p., návrhom na obnovu konania môže účastník napadnúť i právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy podľa odseku 1 vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí obdobne aj pre právoplatný platobný rozkaz, rozkaz na plnenie, zmenkový platobný rozkaz a šekový platobný rozkaz.

Podľa § 230 ods. 1 O.s.p., návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 230 ods. 2 O.s.p., po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v

a) § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávnych predpisov zrušený,

b) § 228 ods. 1 písm. c),

c) § 228 ods. 1 písm. d),

d) § 228 ods. 1 písm. e).

Podľa § 230 ods. 3 O.s.p., navrátenie lehoty na obnovu konania nie je prípustné.

Podľa § 234 ods. 2 O.s.p., ak súd zamietá návrh na obnovu konania preto, že nie je prípustný, alebo preto, že ho podal niekto, kto naň nebol oprávnený, alebo preto, že je zrejme oneskorený, nemusí nariadovať pojednávanie.

Súd návrhu na obnovu konania nevyhovel a uznesením tento návrh zamietol, nakoľko mal preukázané, že predmetný návrh bol zo strany navrhovateľa podaný oneskorene a to po uplynutí subjektívnej 3-mesačnej lehoty upravenej v § 230 ods. 1 O.s.p. . V konaní bolo preukázané, že navrhovateľ mal vedomosť o existencii ako príslušných rozhodnutí Európskeho súdneho dvora tak aj rozsudkov domácich súdov, na ktoré sa vo svojom návrhu odvolával, najneskoršie už dňa 23.7.2012, kedy spisoval návrh na obnovu konania, na podklade ktorého sa následne v exekučnom konaní 2Er/387/2011 dožadoval odkladu exekúcie. I podľa jeho vlastného vyjadrenia v samotnom návrhu na povolenie obnovy konania uvádza, že o dôvodoch obnovy konania vo svojej veci sa mal dozvedieť od Združenia na ochranu spotrebiteľa P. už dňa 1.7.2012. Subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania v trvaní 3 mesiacov v zmysle § 230 ods. 1 O.s.p. mu tak najneskoršie uplynula 23.10.2012, pričom samotný návrh na obnovu konania vo veci vedenej pod sp.zn. 16C/93/20012 podal na tunajšom súde dňa 9.11.2012, kedy samotný návrh v tejto veci spisoval dňa 8.11.2012. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto súd v zmysle § 234 ods. 2 O.s.p. vo veci ani nenariadil pojednávanie a predmetný návrh zamietol.

Vzhľadom na to, že súd návrh na obnovu konania zamietol, zamietol zároveň aj návrh na nariadenie odkladu vykonateľnosti platobného rozkazu tunajšieho súdu XRo/XXX/XXXX-XX zo dňa 7.9.2010.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., kedy navrhovateľ nemal úspech vo veci a keďže odporcovi v tomto konaní nevznikli žiadne trovy, súd nepriznal žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1a 2 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, trovy výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí, sumy uložené ochrannými opatreniami v trestnom konaní, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci. (Zákon č. 65/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov.)